ROČNÍK V. 2. mája 1948.

TRNAVSKÁ RODINA

ZVESTI TRNAVSKÝCH KATOLÍKOV • Č. 9.

Hor' sa, srdcia maloverné!

Niektoré z našich katolíckych pobožností majú svoje osobitné čaro, ktorým pôsobia na človeka, na celého človeka, že ich netreba osobitne odporúčať širokej pospolitosti. Medzi tieto pobožnosti patria práve májové pobožnosti. Sú výkvetom katolíckeho ducha — toho ducha, ktorý všetko obracia k Bohu: rozum, srdce, dušu, telo. Sú aj príjemným osviežením a zanechávajú nezabudnuteľné dojmy v srdciach návštevníkov, pravda, len tých, ktorí prichádzajú do kostola skutočne modliť sa.

Bolo by však chybou, keby sme na ne hľadeli len tak ako na osvieženie. Bolo by chybou, keby boly len poetickým výronom našej oddanosti k Bohu. — Aj tieto momenty sú pekné, ale dnešná doba žiada viac.

Každá pobožnosť musí nás urobiť lepšími katolíkmi. Aj májová.

Tvrdíme, že správny názor na svet prináša len katolicizmus, ktorý jedine učí správne žiť. Žiť nie chvíľkovo — ale večne, hoci ten život podlieha premenám. Katolicizmus dodáva chuti k životu, je šíriteľom pravého optimizmu.

Optimizmom rozumieme životný náhľad, ktorý pevne verí, že tento život má šťastné zameranie, a že je tento život veľkým bojom o víťazstvo pravdy a že táto pravda aj nakoniec zvíťazí a že majiteľom tej pravdy vo všetkých odvetviach života sme my katolíci. My to teda nakoniec vyhráme, my opravdiví katolíci, nekompromisní, neuhýbaví katolíci, katolíci milujúci a pracujúci, trpiaci.

A čo to má spoločné s májovou pobožnosťou?

Veľa. Ten, kto pozná z májovej pobožnosti len nádherne ozdobený oltár, s trblietajúcimi sviecami, nežnými spevami — ten ešte neprenikol do skutočného jadra májovej pobožnosti a ten ani nepochopí, ako môžu májové litánie pôsobiť na život mimo kostola.

Ale ten, kto si uvedomuje, že májovou pobožnosťou oslavujeme výkvet ľudstva, ideál, ako človek má vyzerať vo svojom živote, ten, kto pochopil, že cez májové pobožnosti tiahne sa život ženy, náramne sa podobajúci nášmu, že je oslavou ženy, ktorá verila a dúfala aj na Golgote, v najčiernejších dňoch svojho života, že vlastne májové pobožnosti sú všeobecným uznaním tohto hrdinstva tak so strany Boha, ktorý tieto pobožnosti vnukol, ako i so

strany vďačných ľudí — ten si odnesie z májových pobožností bohatý fond pre vieru v živote, pre utrpenie — náhle sa mu ukazuje všetko v inom svetle. Bude optimistom, človekom dobrej vôle a nezlomnej energie — víťazom budúcnosti.

Bude veriť, že na svete sú ešte veľké sily, ktoré nemožno zaznávať, ktoré pevne držia opraty sveta. Jednou z týchto síl je — Panna Mária.

Spomenie si na Lepanto a Viedeň, keď ružencom a menom Márie vyzbrojené kresťanské čaty odtískaly od brán Európy najzúrivejšieho nepriateľa pokojného života, akým boly hordy janičiarov. Spomenie si na dni francúzskej revolúcie a napoleonskej diktatúry, keď Pomocnica kresťanov víťazne vyviedla Hlavu kresťanstva z krušného väzenia na trón slávy. Spomenie si na Lurdy, Fátimu — a presvedčí sa o obrovskej sile, ktorú v sebe skrýva modlitba, orodovanie Matky a Prostrednice všetkých milostí.

Presvedčí sa, že jedna jej prosba prednesená u trónu Boha, ktorý mliaždi svojich nepriateľov, ako sa mliaždi hrozno v preši, ktorému zem je len podnožkou, ktorého slová sú pevnejšie ako nebo a zem, má väčší, neporovnateľne väčší účinok ako atomová bomba, letecká eskadra a diplomacia.

Prečo by nebol teda optimistom? Prečo by zúfal, prečo by zalamoval rukami? P. Mária to nikdy nerobila — a bola slabá žena. Prečo by sa mal lámať kresťanský muž?

Nie nezlomí sa nik. Ani muž, ani žena, ani dieťa — nezlomia sa, ak sa s vierou v srdci somknú okolo oltára P. Márie na májové pobožnosti. Trnavčania, P. Mária kedysi nad týmto mestom vyronila slzy — nemôžu byť tieto slzy nadarmo. Verme a úfajme — a modlime sa.

P. Félix Záhorec S. J.

Nová encyklika o liturgii.

Z času na čas pápeži vydávajú listy adresované cirkevným predstaveným. Tieto listy sa menujú okružné listy, latinským menom encykliky, lebo sú určené mnohým ľuďom a majú teda kolovať z ruky do ruky. Pojednáva sa v nich o časových otázkach.

Minulého roku 20. novembra vydal terajší slávne panujúci pápež Pius XII. okružný list čiže encykliku o liturgii, s ktorou chceme krátko soznámiť aj čitateľov Trnavskej rodiny, lebo je určená aj pre nich.

Liturgia je slovo gréckeho pôvodu a v staroveku znamenalo verejný úkon pre blaho ľudu. V cirkevnom smysle slovo liturgia znamená súhrn verejných modlitieb a úkonov ustanovených Kristom Pánom a cirkvou. Keďže okružných listov pápeži vydali už veľký počet, pre rozlišovanie im dávame názvy a to podľa začiatočných slov. Encyklika o liturgii sa volá Mediator Dei et hominum — Sprostredkovateľ medzi Bohom a ľuďmi. (Je to citát z I. listu sv. Pavla k Timoteovi 2, 5.). Rozdelená je na štyri odseky.

V úvode, v prvom odseku sa pojednáva o založení verej. kresťanských modlitieb a obradov, o ich zakladateľovi Ježišovi Kristovi. *„Božský Spasiteľ chcel, aby kňazský život, ktorý začal za pozemského života modlitbami a svojou obetou, po všetky storočia nikdy nezanikol v jeho tajomnom tele, ktoré je Cirkev. Preto teda ustanovil viditeľný kňazský stav, aby sa na každom mieste prednášala čistá obeta (Mal 1, 11.), aby ľudia či na západe či na východe oslobodení od hriechu, prirodzene, slobodne a radostne slúžili Bohu. Cirkev, teda, verne zachovávajúc rozkaz svojho zakladateľa, pokračuje v Kristovom kňazskom úrade, predovšetkým posvätnou liturgiou."* Sv. Otec vypočítava a zahrňuje niektoré novodobé bludy, ktoré vznikly v súvislosti s liturgiou, predovšetkým tie, ktoré uprílišnene chcú hájiť staré spôsoby a odsudzujú všetky novšie.

Druhý diel pojednáva o obete Nového zákona, čiže o omši svätej, lebo *„vrchol a ako by stred kresťanského nábožensiva je tajomstvo najsvätejšej Eucharistie"*, ako sa tam doslovne hovorí.

„Vznešená oltárna obeta nie je holá a jednoduchá spomienka múk a smrti Ježiša Krista, ale je to skutočné a vlastné obetovanie... Tam je ten istý kňaz..., tá istá obeť... Keďže prepodstatnením chleba na telo a vína na krv Kristovu, je tam skutočne prítomné jeho telo a krv. Eucharistické pôdoby (t. j. chuť, farba, veľkosť, forma — pozn.) pod ktorými je prítomné telo Kristovo, predstavujú krvavé oddelenie krvi od tela."

Kristus nám svojou obetou získal nekonečné zásluhy. Na spásu našej duše je však potrebná i naša spolupráca, naše spoluúčinkovanie.

„Mohlo by sa akosi povedať, že na Kalvárii Kristus vyhotovil spásonosný bazén, ktorý vyplnil svojou vyliatou krvou. Ak však ľudia nevstúpia do toho bazénu, a ak nesotrú tam škvrny svojich hriechov, veru nemôžu byť očistení a spasení."

Preto pri všetkých cirkevných úkonoch sa vyžaduje naše spoluúčinkovanie. I pri svätej omši máme byť s kňazom čo najužšie spojení. I ľud s ním spolu obetuje. Kňaz koná v mene ľudu verejnú obetu, čiže slúži omšu svätú. Ľud teda má byť s ním úzko spojený. *„Preto sú hodní chvály tí, čo vedení tým úmyslom, aby kresťanský ľud bral ľahšie a užitočnejšie účasť na eucharistickej obeti, Rímsky misál kladú do rúk ľudu (tým, že mu ho prekladajú do jeho reči) takže veriaci, spojení s kňazom, modlia sa s ním tými istými slovami a citmi."*

V tretej čiastke sa pojednáva o popoludňajších pobožnostiach a o cirkevnom roku, ktorý nás má povznášať bližšie k Bohu. *„Cirkevný rok má byť ako by vznešený hymnus chvály, ktorý kresťanská rodina pozdvihuje k nebeskému Otcovi skrze Ježiša Krista, svojho stáleho smierovateľa."*

Vo štvrtej čiastke je reč o tom, že náš každodenný život má byť vyplnený modlitbou a prácou na vlastnom posvätení. Hovorí sa o ruženci a o iných formách modlitieb, vystríha sa však, aby sa nové spôsoby pobožnosti nezavádzaly. Medziiným svätý Otec píše biskupom: *„Ctihodní bratia, tiež vás povzbudzujeme, aby ste svojou starostlivosťou zveľaďovali ľudový spev, ktorý patrí k bohoslužbe. Usilovne sa vynasnažte, so všetkou patričnou vážnosťou o to, lebo tým sa ľahko upevňuje a rozplameňuje viera a nábožnosť kresťanského ľudu. Svorné a mohutné zvuky nášho ľudu nech sa povznášajú k nebu ako ozvena hučiaceho mora, a nech tak dajú výraz, že sú jedného srdca a rovnakého smýšľania, zvučnými a povznesenými piesňami nech ukážu, že sa to svedčí na bratov a synov toho istého Otca."*

Naši páni biskupi toto želanie svätého Otca už dávnejšie splnili. Určili komisiu, ktorá sostavila Jednotný katolícky spevník. Po hudobnej stránke ho opravil a mnohý-

mi svojimi piesňami doplnil náš milý a zaslúžilý regenschori p. inšpektor *Mikuláš Schneider-Trnavský*. Jednotný katolícky spevník sa už ujal po celom Slovensku a z neho sa vznášajú už dlhé roky srdečné spevy našich veriacich k nebeskému Otcovi tak, ako si to želá sv. Otec pápež Pius XII.

Milí čitatelia Trnavskej rodiny, usilujte sa aj vy čo najlepšie a čo najosožnejšie byť prítomní pri obeti Nového zákona a často a s chuťou spievajte sväté pesničky.

Dúfame, že v krátkom čase vás budeme môcť upozorniť, že už vyšiel celý preklad tejto vzácnej encykliky.

Dr.—r.

P. Mária chráni svojich ctiteľov

Sv. Ján Bosco, aby povzbudil svojich mladíkov k mariánskej úcte, rozprával raz nasledujúci príbeh:

Istý mladík už od malička mal vo zvyku každodenne sa modlievať na česť Panny Márie sedem Zdravas Maria. Ťažko ochorel. Zdalo sa, že už preživa posledné chvíľky života. Okolostojaci so žiaľom pozorovali jeho smrteľný zápas. Ale po krátkom čase znovu prišiel k sebe. Bolesti prestaly a on sa začal spokojne usmievať na prítomných. Všetci sa s údivom pýtali, čo znamená tento úsmev, čo ho k nemu pohlo. On na to:

Pred chvíľou sa mi zdalo, že som umrel. Moja duša sa ocitla pred súdom božím. Vtom sa mi zjavila kráľovsky oblečená Pani. Celá bola ožiarená. Zastavila ma a povedala mi:

— Čo si taký zmätený?

— Trasiem sa pred súdom božím. Bojím sa, že budem zatratený.

— Prečo?

— Bojím sa, že naveky stratím nebo a Pána Boha. Ona mi na to povedala:

— Neboj sa, lebo moji ctitelia sa nezatratia. Ty si mi toľké roky uctieval, každodenne si sa ku mne modlieval, ja budem tvojou potechou pri smrti i v nebi. Neboj sa súdu Božieho, lebo ja sama ťa budem sprevádzať až pred večného Sudcu, aby som ťa mohla brániť. Choď a povedz, komu len môžeš, že kto ma bude uctievať a s dôverou sa ku mne modliť, ten sa nezatratí. Ja ho poteším svojou prítomnosťou v hodine smrti pred súdom božského Sudcu a večne v nebi.

M. B. VIII.

Pamätajme si, že Panna Mária neostane dlžná ani za jeden Zdravas. Uctievajme si ju najmä v mesiaci máji, aby i nám bola na radosť po celú večnosť.

FARA SV. MIKULÁŠA (TRNAVA-MESTO)

Pokrstení boli: Marta Horváthová, dcéra Aladára a Anny Kudriovej; Pavol Sivák, syn Františka a Márie Janošovičovej; Dagmar Ružena Očenášová, dcéra Karola a Agnesy Osvaldovej; Gustav Polakovič, syn Michala a Violy Kotlárovej; Lýdia Púchla, dcéra Jozefa a Rozálie Vermešovej; Marián Ján Velikanič, syn Jána a Márie Rosypalovej; Daniela Čamborová, dcéra Antona a Adely Schifferovej; Viera Rozália Hreusiková, dcéra Vincenta a Emmy Golwitzerovej; Ľudmila Marianna Letenayová, dcéra Ferdinanda a Márie Janáčkovej; Alžbeta Némethyová, dcéra Rudolfa a Alžbety Divincovej; Dušan Ladislav Mitošinka, syn Rudolfa a Jozefíny Šupákovej; Eva Mária Šuleková, dcéra Jána a Terézie Kišovej; Peter Viliam Michal Valentovič, syn Viliama a Melánie Lanákovej; Ján Mečiar, syn Jozefa a Ireny Jakabovičovej; Peter Grešák, syn Pavla a Eleny Valáškovej; Štefan Kazimír, syn Jozefa a Štefánie Štefkovej; Janka Vargová, dcéra Jozefa a Kataríny Farkašovej; Kristína Viera Vadovičová, dcéra Ľudovíta a Vlasty Markovej; Elena Lunáková, dcéra Štefana a Jozefíny Molnárovej; Jozefína Mária Havašová, dcéra Róberta a Gizely Šimonovej; Juraj Emil Pecháček, syn Rudolfa a Jaromíry Česnekovej; Miroslav František Rupčík, syn Jozefa a Márie Novotnej; Vladimír Anton Hagara, syn Antona a Štefánie Pintérovej; František Michal Bestvina, syn Mikuláša a Márie Benčekovej.

Sobášení boli: Michal Fridrich, cukrársky majster a Elena Grimmová, úradníčka; Imrich Koník, roľník a Elena Silná, domáca; Jozef Mihina, úradník a Elena Mancová, domáca; Ján Pikna, robotník a Eva Prachniarová, posluhovačka; Dr. Tibor Anton Díte, sudca a Elena Erghová, bankový úradníčka; Ján Polakovič, hudobník a Jozefa Horváthová, domáca; Rudolf Volár, hlavný kanc. oficiál a Mária Kollárová, domáca; Vojtech Petráš, autodopravca a Viktória Radecká, domáca; Ján Kocan, šenkár a Anna Horvátovičová, domáca.

Pochovaní boli: Anton Cúl, obchodník, 1902; Mária Vadovičová, 1947; Imrich Rampášek, obchodník, 1889; František Gschwendt, záhradník, 1894.

Valné shromaždenie Miestnej odbočky Katolíckej Jednoty žien v Trnave-mesto.

Dňa 18. IV. 1948 mala Miestna odbočka Katolíckej Jednoty žien svoje ročné valné shromaždenie. O 3. hod. popoludní išly sa členky Jednoty v chráme sv. Mikuláša, kde ich krásnou kázňou povzbudil **Msgr. Augustín Raška,** kanonik a dekan a odbavil slávnostné litánie k P. Márii. Potom v miestnostiach Ústredia Katolíckej Jednoty žien zadržalo sa valné shromaždenie.

Prítomné sestry privítala predsedníčka **sestra Anna Takáčová.** Povzbudzujúcu prednášku povedal miestny duchovný **Msgr. Augustín Raška. Sestra Elena Boková** predniesla tajomnícku zprávu. Bola voľba výboru. Ostal starý výbor, keďže jednohlasne mu bola pririeknutá dôvera a súhlas všetkých sestier. Mesačnú prednášku predniesla **sestra Emma Nádaždyová** a za Ústredie pozdravila a obsiahlo prehovorila k sestrám predsedkyňa ústredného výboru **sestra Florentína Mihalkovičová.**

Spoločnou modlitbou sa valné shromaždenie skončilo.

Dňa 23. mája o 3. hod. popoludní bude riadna členská schôdzka Miestnej odbočky Katolíckej Jednoty žien v ústrednom dome, Novosadská ul. č. 1. V rámci tejto schôdzky bude aj mariánska akadémia, ktorú usporiadajú členky Venca. Prosíme preto o hojnú účasť.

Predsedníctvo.

Májové pobožnosti v kaplnke Trnavskej P. Márie v hrubom kostole sv. Mikuláša začnú už v piatok (30. apríla) o 19. hodine. Cez celý máj budú pobožnosti v tom istom čase o 19. hod. Trnavčania, prichádzajme v čo najväčšom počte pred Jej milostivý a zázračný obraz, aby sme Jej prímluvou u Božského Syna získali hojnosť požehnania a milosti. Kto vložil dôveru do Jej rúk, nebol dosiaľ nikdy sklamaný!

Na púť do Modranky

Dňa 2. mája 1948 bude **tradičná mariánska** púť Trnavčanov do **MODRANKY.** Povedie ju **Msgr. Augustín Raška,** kanonik a dekan, ktorý bude tam slúžiť aj slávnostnú sv. omšu. Káže: **Vdp. Peter Rajtár,** direktor Saleziánskeho ústavu v Trnave-mesto.

Program: Ráno o 6. hod. v dóme sv. Mikuláša sv. omša.

O 1/2 7. hod. sraz účastníkov pred kostolom.

O 3/4 7. hod. odchod pútnikov cez Seminársku, Halenársku a Seredskú ulicu do Modranky.

Trnavčania, putujme v čo najväčšom počte! Dokážme vernosť Tej, ktorá sa ukázala k nám v ďalekej i krátkej minulosti dobrotivou, milosrdnou a láskavou! Plňme si verne záväzky otcov!

Usporiadateľstvo.

Púť Trnavčanov do Šaštína.

Blížia sa Svätodušné sviatky, kedy Trnavčania v peknom počte putúvajú do Šaštína k Sedembolestnej P. Márii Patrónke Slovenska. I toho roku budeme putovať pešo i vlakom.

Pešia púť pôjde z Trnavy — 15. mája, — t. j. sobotu pred Svätodušnými sviatkami. Ráno o 6. hod. bude v dóme sv. Mikuláša sv. omša, požehnanie. Potom sa pohnú pútnici smerom na Nádaš do Šaštína cez Šandorf a Borský Sv. Mikuláš. V Šaštíne budú v nedeľu okolo 14. hod. — Zo Šaštína sa tou istou cestou vrátia v utorok večer okolo 7. hod. Veriaci z Trnavy vyjdú im v ústrety k Nupodu. S pútnikmi pôjde aj duchovný.

Vlakom pohnú sa pútnici z Trnavy — na Svätodušný pondelok — 17. mája — ráno o 6. hod. Do Šaštína prídu o 8. hod. Podľa počtu prihlásených pútnikov pôjde buď zvláštny vlak, alebo bude pre účastníkov púte vyhradených niekoľko vozňov, ak by bol počet účastníkov menší ako 600. — Odchod zo Šaštína o 17.50. hod. Príchod do Trnavy o 20. hodine.

Veriacich, ktorí sa chcú zúčastniť tohoročnej púte do Šaštína, či už vlakom a či pešo, prosíme, aby sa prihlásili bezpodmienečne na Rím.-kat. farskom úrade sv. Mikuláša, Seminárska ul. č. 4. (pri hrubom kostole) najneskoršie do 13. mája 1948, aby sme mohli včas podať patričnú žiadosť o vlak, postarať sa o povozy na batožinu, o nocľah v Šandorfe, atď. — Poplatok za jedného účastníka púte vlakom činí Kčs 90.—, ktorá suma sa zaplatí pri prihlásení. Deti do 10. rokov platia polovičnú sumu — Kčs 45.—.

Režisti, ktorí si zakúpia na železničnej stanici sami lístok, zaplatia pri prihlásení režijný príspevok Kčs 15.—.

Prosíme, aby pútnici dbali na pokyny usporiadateľov!

Rím.kat. dekan. úrad v Trnave-mesto.

KRÍŽOVÉ DNI.

V dňoch 3., 4. a 5. mája sú Krížové dni.

Ráno o 8. hod. sv. omša v hrubom kostole a potom procesia:

v pondelok do uršulínskeho kostola;

v utorok do jezuitského kostola;

v stredu do paulínskeho kostola, pretože františkánsky opravujú, kde bude kázeň a sv. omša a potom sprievod späť do hrubého kostola. Zúčastníme sa týchto prosebných sprievodov v čo najväčšom počte!

Prvé sv. prijímanie dietok IV. a V. štátnej ľudovej školy (bývalej uršulínskej, evanjelickej a židovskej) **bude vo farskom kostole sv. Mikuláša v nedeľu — 23. mája 1948 ráno o 1/2 9. hodine.**

Prvoprijímajúce dietky oboch škôl sídu sa na dvore V. štátnej ľudovej školy na Halenárskej ulici (naproti Chlapčenskému sirotincu) o 3/4 8. hod. Odtiaľ ich v sprievode odvedie do kostola **Msgr. Augustín Raška,** kanonik a dekan. Rodičia môžu zaujať miesta v laviciach pri oltári, ostatní v lodi kostola.

Slávnosť P. Márie Pomocnice kresťanov — 16. mája.

Aj tento rok v strede mariánskeho mesiaca usporiadame tradičnú slávnosť Panny Márie Pomocnice kresťanov v mariánskej Trnave na svätodušnú nedeľu večer. (16. mája).

Pred slávnosťou 13. 14. a 15. mája bude triduum s kázňou večer pri májovej pobožnosti vo farskom chráme sv. Mikuláša a vo farskom kostole na Kopánke.

MARIÁNSKA PROCESIA

V nedeľu 16. mája popoludní o pol 6. hod. sa shromaždia v chráme sv. Mikuláša veriaci zo všetkých troch trnavských farností, odkiaľ sa pohne procesia so zástavami a so sochou P. Márie ulicami: Hviezdoslavovou, Štefánikovou, cez Rybník ku kostolu Panny Márie Pomocnice kresťanov na Kopánke. Procesiu povedie osvietený pán *Dr. Ambróz Lazík,* apoštolský administrátor. Príležitostnú kázeň povie vdp. *Dr. František Sersen,* profesor bohoslovia. Cez procesiu sa modlíme ruženec a spievame mariánske piesne. Spev bude doprevádzať hudba.

P. Mária Pomocnica kresťanov ukázala sa mocnou a dobrotivou Matkou jednotlivcom, rodinám, národom a celému kresťanstvu vždy vo všetkých potrebách, keď ju horlivo vzývali.

Trnavskí katolíci, ukážme svoju vďačnosť P. Márii, že nás chránila cez vojnu. Postavme sa do šíkov horliteľov za Jej úctu. Oslávme Pannu Máriu nielen v kostoloch a na májových pobožnostiach, ale aj verejne po uliciach nášho mesta. Nech zvie svet, že Slováci sú národom mariánskym a že ním chcú aj ostať.

Katolícke náboženské spolky prosíme, aby prišly na procesiu korporatívne so svojím členstvom a zástavami.

Trnavskí saleziáni.

Májové pobožnosti u františkánov v meste sa začnú 30. apríla večer o 8. hodine s krátkou kázňou.

Cez celý máj budú pobožnosti nie v kostole, ale v sakristii večer o 8. hodine!!

Krížové dni.

Minule sme vysvetlili pôvod a význam procesie na sv. Marka. Vysvetlime si pôvod a význam procesií, ktoré sa konajú na Krížové dni, v pondelok, utorok a stredu pred Nanebevstúpením Pána.

Tieto procesie majú ten istý pôvod ako procesia na sv. Marka. Konajú sa jedine s tým rozdielom, že sa ide z jedného chrámu do druhého tak, ako to bolo v dávnych časoch na štáciových procesiách. Na dedinách, kde niet druhého kostola, ide procesia do poľa ku krížom, od čoho vzniklo aj meno Krížové dni. Toto pomenovanie sa odvodzuje aj z toho, že na čele procesie sa nesie kríž, ako by procesiu viedol sám Pán Ježiš Kristus, v mene ktorého dúfame, že budú vyslyšané naše prosby.

V latinčine majú tieto dni meno „Litánie malé" alebo „Prosebné dni", lebo skutočne prosíme P. Boha na orodovanie svätých, o odpustenie hriechov, o odvrátenie každého nešťastia, o vyprosenie požehnania duševného a telesného. Prosíme odchádzajúceho Spasiteľa do neba, aby nás požehnával aj s neba.

Krížové dni zaviedol sv. Mamert, biskup vo Vienne, Francúzsko, r. 450. Za jeho času sa vo Francúzsku stále opakovaly zemetrasenia, nákazlivé choroby, drahota, hlad, ohne a iné nešťastia, ktoré ťažko sužovaly obyvateľov. Sv. biskup poznal, že tieto tresty sú posielané na hriešnikov pre ich bezbožnosť, aby boli na tele karhaní a nezahynuli duševne. Napomínal veriacich k modlitbe k Otcovi milosrdenstva, ktorý nezavrhuje prosby a modlitby kajúcich a prosiacich dietok. Aby sa ľudia mohli pripojiť v čím väčšom množstve k týmto spoločným modlitbám, vyviedol ich pod holé nebo, aby tu na voľnom priestranstve modlitbami, spevom usilovali sa spoločne vyprosiť od Boha odpustenie, ochranu a požehnanie.

Procesie sa zpočiatku konaly len v diecéze viennskej. Za pár rokov sa rozšírily po celom Francúzsku. Pápež Lev III. r. 804 nariadil, aby sa tieto prosebné procesie na Krížové dni konaly po celom katolíckom svete.

V Trnave v pondelok ide procesia do kostola uršuliniek, v utorok do kostola jezuitov a v stredu do kostola františkánov. Každý deň je kázeň a sv. omša. Potom sa sprievod vracia do farského kostola.

Hoci sú tieto procesie veľavýznamné, náš katolícky ľud u nás v Trnave málo sa na nich zúčastňuje. Pravou príčinou tejto malej účasti je asi nevedomosť, ľahostajnosť a nevšímavosť mnohých voči tak krásnym tradičným prosebným procesiám.

Daj, Bože, aby sme po dobrom poznaní týchto cirkevných procesií, svojou účasťou a modlitbami vyprosili viac požehnania a milosti Božej pre seba a svojich.

Na Trnavskú rodinu predplatili a nadplatili:

Apoštolská administratúra v Trnave Kčs 5000.—; R.-kat. farský úrad v Trnave na Tulipáne 3000.—; Saleziánsky ústav na Kopánke (za hromadný odber) 2470.—; A. M. Foriš 1000.—; Ing. Ľudovít Zamborský 700.—; Cyril Mazúr; Dr. E. Nemec po 500.—; Ľudovít Mitošinka; Dr. Aladár Feitl; Jozef Petráš; Severín Mihalkovič po 300.—; Pavol Kováč 250.—; Jozef Vyskočil 232.—; Ján Hrbek; Vojtech Režucha; Ján Komár; Ing. Jozef Bayer; Koloman Novák; Oto Strýž; Michal Binovský; Hubert Titl; Margita Vadovičová-Pašeková; Vojtech Schultz, Bánovce nad Bebr.; Anton Kanát; Karol Ventúra; Lekáreň ku korune; Jozefína Turanská; Rudolf Boleček; Mikuláš Baxa; Mária Tomašovičová; vd. Brestovanská; Dr. I. Dosedlová po 200.—; Adolf Plhoň; Msgr. Ján Pöstényi; Dr. Gustáv Krajčovič; Gustáv Knüppeln; Karol Kubíček; Ján Rajnic; Viktor Špiller; Ján Čambál; Karol Silberhorn; František Salviany; Dr. Mikuláš Višňovský; Ferd. Thalmeiner; Ján Škadra po 150.—; Ján Burza; Štefan Porubský; Rudolf Krampl; Ústredie Mariánskych kongregácií; Ľudovít Marnusek; Milan Solovič; Jozef Gécy; Eugen Marnusek; Sýkora Ľudovítová; Štefan Stanek; Antónia Fujalová; Andrej Urgoš; Cyprián Krajčovič; Emília Kanková; Jaroslav Pometlo; Elena Diamantová; Elena Szabadošová; Jolana Kolláriková; Alexander Bílčík; Jozef Minarových: Dr. Ján Čížik; Dr. Dezider Plechlo; Albert Kopecký; Jozefa Kubalová; Rudolf Kmetty; Štefan Krištofík; Amália Blažová; Jozef Kalinay; Gejza Augustovič; Amália Mrnková; Dcéry P. Márie Pomocnice kresťanov, D. Kubín; Mária Kyselicová; Margita Haulíková; Saleziánsky ústav, Sv. Kríž nad Hronom; Jozef Kumičík; Ján Máthe; Alžbeta Tibenská; Sestry sv. Kríža, Tulipán; Matúš Kobolka; Štefan Petrovič; Františkánsky kláštor; Rudolf Pekarovič; Ján Vopát; Mikuláš Sýkora, Bratislava; Mária Luptáková; Alžbeta Miklovičová; Pavol Braniša; Ľudmila Müllerová; Štefan Púchly; Viktor Škodák; Štefan Volek; Júlia Vadovičová, Senica nad Myjavou; Ľudovít Sloboda; František Zsolnai; Kornel Vadovič; K. I. Rozkydal; Jozef Straka, Vincenz Krajčovič; Silvester Hečko; Ferdinand Čuperka; Rozália Dudášová, Pruské; Ján Vadovič; Vincent Škubák; Anna Ondrisová; Jozef Hajtmánek; Saleziánsky ústav, Nitra; Ján Harant; Jozef Štefko; Jozef Kováč; Dr. Štefan Schiffer; Ján Puškaš; Jozef Sviba; Antónia Fedorová-Fuchsová; Anton Kostolánsky; Martin Remenár; Jozef Fiba; Michal Boleček; Pavol Opell, Eduard Aresta; Saleziánsky ústav, Hodoňovice; Katarína Chynoranská; Rod. Dvoržáková; Július Krupa; Elena Machová; Alojz Brucháč; Gizela Novotná; Ing. Karoldér; Adela Balková; Alojz Zaruba; Dr. Imrich Schwendt; Mária Fandlová; Štefan Orlík; Hermina Barabášová; Pavol Oscitý; Jozef Galo; Štefan Žitňanský; Štefan Krivda; Dr. Eduard Machálek; Adela Magulová; Katarína Čapkovičová; Jozef Takáč; Emília Friborotová; Ján Kováč; Jozef Vaculík; Michal Čavojský; Jozef Kudry; Ján Ružička; Katarína Kloknerová; František Chudý; Mária Bartošová; Saleziánsky ústav, Osek u Duchova; Viliam Schronk; Ján Ozogáň po Kčs 100.—.

Margita Čavojská; vd. Alžbeta Sivačková po Kčs 80.—; Em. Svačina; Alojz Štepánek, Nová Ves po Kčs 75.—; Alžbeta Tarandová; František Hrubáň po Kčs 70.—; Vilma Schatzová; Dr. M. Fidluš; J. Ondriš; Brat. Jelineková; J: Ešmír; Žofia Furcheová; Katarína Kubálová po Kčs 60.—; Peter Kováč; Anna Klampariková; František Krist; Michal Müller; Ján Brestovanský; Gabriel Ledécy; Ján Arlet, Bratislava; Katarína Lukačovičová, Dobrá Voda; G. Bučková; Ján Valentovič; Imrich Sobota; Šimon Izakovič; Richard Wagner; Ján Chovanec; Imrich Drobný; Mária Šeligová; Anton Jančovič; Rudolf Minarovič; Štefan Petrovič; E. Minarovičová; Júlia Piačeková; Ján Žifčák; Dr. Andrej Škrábik; Dr. Viliam Mitošinka; Štefan Pukalovič; Katarína Molnárová; Jozef Litva; Rodina Bauchova; Karol Gajdáč; Mária Kolesíková; Vít Behul; M. Kráľovičová; Ignác Némethy; Margita Poláčeková; Ferdinand Lenorák; Pavol Gregorovič; Rudolf Dömény; Saleziánsky ústav, Praha; K. Králiková; Júlia Lesáková; Irena Žifčáková; Július Kazimír: Heda Kubíčková; Koloman Malík; Jozef Tomašovič; Jozef Matuščin; Z. Breveniková; Juraj Feraj; Anton Zmund; František Venglárik; Viliam Kozár; Felicián Gajdošík; Lukáš Čirka; Mikuláš Čavojský; Jozef Kazimír; Emília Hochmannová; Elena Režuchová; Karol Hrkel; Štefánia Študencová; Jozef Kabát; Cyprián Bohunický; Lujza Schiewertová; Rudolf Páleník; Rozália Lehocká, Suchá nad Parnou; H. D.; Anton Kalapos; Pavol Petráš; Mária Ráczová; Antónia Jakubisová; Mária Maceková; Mikuláš Hájek; Alexander Mančík; Štefan Remo; Ján Minarovič; Vendelín Schwarz; Vilma Furcheová po Kčs 50.—; Gizela Schronková; Elena Čambálová; Martin Petrík; Anna Ružičková po Kčs 40.—; Ján Krist Kčs 35; Paulína Bezáková; Chynorany; Ján Kraus; Anna Markusiková; Alžbeta Tibenská; Jozef Drabík; Jolana Kontschová; Anna Fridrichová; Rudolf Langhoffer po Kčs 30.—; Štefan Uhlár Kčs 25.—; Pavol Klanica Kčs 20.—.

●

„Myslieť je krásne, modliť sa je krajšie, milovať Boha je najkrajšie". **A. Leuserová.**

Na maľovanie františkánskeho kostola obetovali:

P. D. 1000.—; Belica Pavol, Košolná 100.—; Bohuznámy 200.—; Poláková N. 500.—; Spolok sv. Ruženca (na elektr. ramienka pod križovú cestu) 3000,—; Vojačková Mária 100; Krišlo Jozef 100.—; Slobodníková Veronika 200.—; Jalnabovičová N. 100.—; Pavelková Rozália 100.—; Vokoma Jozef 200.—; N. N. 100.—; deti: M. a J. H. 1500.—; Harant Eugen 100.—; N. N. 200.—; Rožnák Štefan 1000.—; dp. Pobuda Bern., kaplán, Sered 500.—; Msgr. Pavol Šiška, farár Hlohovec 1000.—; Kuníková N. 100.—; Cunigová N. 100.—; N. N. 300.—; Kuracina Jozef 100.—; terciári Nádaš 200.—; mladomanželia: Mancová H. a Mihina J. 200.—; terciári Šoporňa 1235.—; Svatá M. (strieb. svadba) 500.—, vd. Mališková Kat. 100.—; Bohuznámy 1000.—; Riško Ján 200.—; N. N. 100.—; Sochor N., Špačince 140.—; N. N. 200.—; Holeksyová Agnesa 300.—; vd. Husárová Jozefína 2000.—; Slovečková N. 50.—; N. N. 50.—; Riška Ľud. 160.—; Vidovič Jozef, Brestovany 100.—; Hocovičová A., Šúrovce 130.—; Benková Apoll., Bohdanovce 100.—; Hutár Rudolf, Dehtice 50.—.

Po veľkých maliarskych, kamenárskych a elektrických prácach, dali sme sa v mene Božom i do ďalších opráv. Dokonale chceme opraviť, obnoviť a podľa potreby pozlátiť všetky oltáre, čo si zase vyžiada veľkú peňažnú sumu. Mimo toho i lavice čakajú na svoju opravu.

Obnovenie všetkých oltárov a krížovej cesty prevedie pán Michalec z Trnavy.

Mimoriadne nás prekvapila pozornosť niektorých našich dobrodincov. Dobrovoľne prispeli po Kčs 1500,—, aby tak mohly byť obnovené jednotlivé stanice krížovej cesty, ktorá bude vkusne a silne pozlátená. Dosiaľ máme už 10 takých dobrodincov. Na prvú stanicu obetovala rodina pána Michaltza.

Všetkým dobrodincom vyslovujem úprimné Pán Boh zaplať!

P. Dionýz Tomašovič, gvardián.

Fara Najsv. Srdca Ježišovho na Tulipáne.

Pokrstení boli: Gejza Imrich Kováč, syn Gejzu a Anny Ďurčiovej; Oľga Maguthová, dcéra Eugena a Anny Kopčíkovej; Irena Pavlína Foltanovičová, dcéra Jána a Oľgy Horváthovej; Božena Theodora Servátková, dcéra Rudolfa a Pavly Dianovskej.

Pochovaní boli: Agnesa Bajnáková, slobodná, služobná, 19-ročná; Karol Mezei, dôchodca, 49-ročný; Imrich Tibenský, notár v. v., 83-ročný; Anton Vagner, obchodník, 53-ročný; Júlia Valentovič, vdova, 81-ročná. Okrem týchto pochovali sme 5 vidieckych zomrelých v nemocnici.

Sobášení boli: Viliam Ostitý, roľník a Anna Retzerová, domáca; Július Gajdošík, súkr. úradník a Mária Suchaničová, súkr. úradníčka.

Ďalšie milodary (od 9.—22. apríla) na maľovanie kostola Najsv. Srdca Ježišovho na Tulipáne.

Pi N. N. 200 Kčs; Dietky detskej školky na Tulipáne 300.—; pi Sorádová 100.—; Anna Bučková 200.—; Mária Šoltésová 200.—; Antónia Bajnakova 100.—; Rodina Čápkových 500.—; Rodina Bruckerova 500.—; pi N. N. 200.—; N. N. bohuznámy 1000.—; pi N. N. 300.—; Rodina Lendyelova 1000.—; Rodina Polákova 500.—; N. N. 70.—; N. N. 100.— Rodina Pa 1000.—; Rodina Slovákova 200.—; Adika 500.— Rodina pána Urgoša 200.—; Manželia KDM 2000.—; Rodina D-a 700.—; pi N. N. 100.—; pi N. N. 100.—; pi N. N. 100.—; Rodina Maličkových 500.—; Vd. Mária Gömöryová 1000.—; Rodina Lehotova 300.—; Rodina Slnekova 500.—; Rodina Andreja Černého 1000.—; Rodina Št. Iringa 200.—; sl. Ž-á 50.—; Rodina N. N. na obraz 1500.—; Jozef Miko 1000.—; Rodina N. N. 50.—; Jakub Dávidek 100.—; N. N. 50.—; Štefan Rožňák, staviteľ 1500 tehál na adaptačné práce. Pokračovanie nasleduje v budúcom čísle.

Srdečnú vďaku vyslovujem všetkým a Všemohúci Boh nech im to vynahradí mnohonásobne.

P. Quido J. Zámečník, O. F. M., správca fary.

Tulipánčania smútia.

V nedeľu 11. apríla 1948 pochovali sme pána Imricha Tibenského, notára v. v., 83-ročného staručkého pána, vzorného katolíka, obetavého pracovníka Katolíckej akcie na Tulipáne a statočného predsedu nášho kostolného výboru. Zomrel po krátkej chorobe. Veď desať dní pred smrťou sme ho videli v kostole, vo štvrtej lavici na kraji, kde pravidelne sedával pri bohoslužbách. Bol vzorným notárom a pedantom vo svojom úrade. Práve takým bol aj vo svojom náboženskom živote. Svedomitosť, statočnosť a bezúhonný život a obetavá práca v prospech nášho kostola mu budú vizitkou pred Všemohúcim, ktorý ho istotne prijal do svojich večných stánkov. Ako pekne po katolícky žil, tak aj pekne dokonal. Pamätám sa na jeho posledný rozhovor a odkaz, ktorý nám zanechal: „Je doba Veľkonočná, povinnosť každého katolíka sa vyspovedať a pristúpiť ku sv. prijímaniu. Tejto povinnosti pre nemoc som ešte toho roku zadosť neurobil. Preto vás, môj duchovný otče, prosím, popoludní si usporiadam svoje domáce účty, potom sa prichystám na sv. spoveď a zajtra ráno ma príďte zaopatriť." Tak sa aj stalo. Mladý kňaz zaopatroval a chystal na večnosť starčeka.

Modlili sa spolu a plakali obidvaja. Keď som odchádzal, posledné jeho slová boly: „Teším sa, že náš kostol na Tulipáne bude vymaľovaný, v myšlienkach budem sledovať všetko, čo sa dotýka nášho kostola. A povedzte všetkým, duchovný otče, aby sa Tulipánčania vinuli ku svojmu kostolíčku takou láskou, ako sme ho my budovali." To boly jeho posledné slová adresované nám, Tulipánčanom. Na štvrtý deň pán notár tichučko a spokojne usnul v Pánu. Tak tichučko a spokojne, že pokrvní ani presne nezbadali, v ktorej minúte odovzdal svoju šľachetnú dušu Stvoriteľovi. Odpočívajte v pokoji, v modlitbách budeme na vás spomínať.

POĎAKOVANIE!

Srdečne ďakujeme všetkým príbuzným, priateľom a známym, ktorí odprevadili na poslednej ceste nášho drahého zosnulého **Imricha Tibenského**, notára v. v. a ktorí kvetinami, alebo akýmkoľvek spôsobom usilovali sa zmierniť náš hlboký žiaľ.

Smútiaca rodina Tibenska.

„Pomery sa zmenia, keď sa zmení generácia; tá sa zmení, keď sa zmenia jednotliví ľudia; tí sa zmenia, keď miesto tmy a nepokoja prijmú do seba svetlo a vybudujú pokoj v sebe a okolo seba."

Heveneši.

Májová pobožnosť na Kopánke

Farský úrad na Kopánke je zasvätený Panne Márii Pomocnici kresťanov. Úcta k tejto našej nebeskej Matke podľa príkladu sv. Jána D. Bosca sa tu pekne rozmáha. Vrúcne sme Ju prosili a vzývali v čase najväčšieho nebezpečenstva cez vojnu. Ona, dobrotivá a mocná Pomocnica často vyslyšala naše prosby, a najmä prosby našich nevinných detí oratoriánov a oratoriánok. Panna Mária nás zachránila od hrôz vojny. Z vďačnosti za vyslyšanie v minulosti a za pomoc v budúcnosti robíme aj tento rok májovú pobožnosť s čistým úmyslom a s vrúcnou láskou.

Vyzývame všetkých veriacich farníkov, mužov i ženy, mládencov i dievčatá a najmä nevinné deti, aby usilovne a horlive prichádzali spoločne a verejne uctievať Tú, ktorú sám Otec nebeský poctil, keď ku nej poslal Archanjela Gabriela s prvým pozdravom s neba: „Ave Maria, gratia plena", ktorú uctieval sám Syn Boží na zemi ako svoju najmilšiu Matku. Veď na jej orodovanie vykonal aj prvý zázrak v Káne Galilejskej, a odporúčal nám Ju, keď umieral na kríži „ajhľa, Matka tvoja!"

Program Májovej pobožnosti:

Každý večer o 7. hod. 1. Mariánska pieseň; 2. čítanie o čnostiach P. Márie; 3. Spievané litánie, požehnanie a modlitby na rozličný úmysel; 4. Duchovné večerné slovko.

Pochvalou vyznamenané budú tie deti, ktoré si vzorne a vytrvale vykonajú celý mesiac májovú pobožnosť.

Per Mariam ad Jesum. Skrze Máriu ideme k Ježišovi.

Rodičom prvoprijímajúcich dietok

Ako Vám je už známe, Vaše deti z druhých tried pristúpia v nedeľu, 9. mája 1948 po prvý raz ku sv. prijímaniu. Zaiste chápete, aký dôležitý je tento krok pre mladý život. My sa v škole usilujeme, aby sme pripravili Vaše dieťa čím lepšie. Ale potrebujeme aj Vašu spoluprácu. Preto Vás úctivo prosíme, ráčte i sami pripravovať svoje dieťa na tento tak slávnostný deň. Povzbudzujte ho k väčšej nábožnosti, poslušnosti a láske k Pánu Ježišovi.

Spoveď detí je v sobotu 8. mája popoludní od 5. hodiny. Veľmi dobre by bolo, keby ste aj vy pristúpili ku sv. sviatostiam, aby radosť Vašej rodinky bola úplná! Dajte pozor, aby dieťa ráno pred sv. prijímaním nič nejedlo ani nepilo.

Program:

1. Nástup dietok o 8. hod. na školskom dvore.
2. 8.30 hod. odchod v procesii s hudbou do kostola.
3. 9. hod. slávnosť prvého sv. prijímania so sv. omšou.
4. Po sv. omši pohostenie a spoločné fotografovanie dietok.

Ján Hlubík,
duchovný otec na Kopánke.

Sviatok Dievčenského oratória na Kopánke

Dievčenské oratórium na Kopánke sa chystá osláviť sviatok svojej zakladateľky Blahoslavenej Márie Mazzarellovej v nedeľu 9. mája. Dievčatá sa modlia deviatnik pred obrazom blahoslavenej. Pristúpia k spoločnému sv. prijímaniu a usporiadajú divadelnú akadémiu „Milujúce srdcia" dráma v 5 dejstvách, z časov prenasledovania katolíkov v Mexiku.

Niekoľko čŕt Márie Mazzarellovej.

Blahoslavená Mária Mazzarellová, hoci bola spoluzakladateľkou rehoľnej spoločnosti Dcér Panny Márie Pomocnice kresťanov a jej prvou hlavnou predstavenou, predsa je takmer skrytá a pre historika skoro neviditeľná. Jej životopisci podávajú nám iba skromné obrazy z jej života.

U Márie Mazzarellovej vyniká zvlášť táto črta: Bola to žena neobyčajnej sily ducha. Prosté dedinské sedliacke dievča, ktoré nevedelo ani dobre čítať a písať — ako predstavená doúčala sa so svojimi žiackami. Tým obdivuhodnejšia je jej nezlomnosť, s akou ide od počiatku za svojím povolaním.

Bola chudobná, nemala vena, aby mohla kedy pomyslieť na život rehoľnice. Narodila sa 9. mája 1837 v Mornese z roľníckej rodiny a celú mladosť strávila v ťažkej práci na vinici a na poli. Bola tak pracovitá a húževnatá vo všetkom, čo robila, že ak musel otec najať robotníkov na výpomoc, nikto sa nevyrovnal jej pracovnému tempu. A práve takúto húževnatú a pracovitú ženu potrebovala rehoľná spoločnosť pri svojich ťažkých začiatkoch. Každú inú ženu by bolo zlomilo to, čo nezlomilo Máriu Mazzarellovú.

Táto húževnatosť a nezlomnosť sa zračila aj z jej postavy. Chodila vzpriamená, s hlavou trošku naklone-

nou. Mala vysoké a široké čelo, prenikavé oči, ktoré iskrily úsmevom dobrým, ale rýchlym a temer len načrtnutým. Jej pohyby boly prosté, rozhodné a zároveň dôstojné. Pri chôdzi alebo rozprávaní ľavou rukou držala náprsný kríž. Bola vyrovnaná, bez prepínania, v stálej sobranosti, riadila sa impulzami milosti a nie prírody. Hoci bola predstavená, správala sa ako posledná v dome, a nebolo takej práce, ku ktorej by nebola priložila ruku. Vo svojej skromnosti rada sa podujímala i na tie najnižšie práce. Najviac sa zdržovala v krajčírskej dielni, ale pracovala i v kuchyni, na vinici a pri praní. Ako bola sama pracovitá, tak vyžadovala pracovitosť aj od svojich spolusestier. Tieto ju tak milovaly, že takmer túžily po jej výčitkách, lebo vedela ich upozorňovať na chyby s láskou a pokorou. Mária mala vo veľkej úcte duchovné osoby, najmä kňazov. Hovorila o nich, že otvárajú nebo.

Z týchto drobných kamienkov čnosti Mária Mazzarellová urobila krásnu mozaiku dokonalosti. A dokonalosť nie je maličkosť, hoci spočíva v maličkostiach.

Don Bosco o úcte k P. Márii

Na práci sv. Jána Bosca spočivalo požehnanie božie. Mnoho vykonal, lebo mnoho miloval Pannu Máriu. Každú prácu začínal v jej mene. Využil každú príležitosť, aby rozširoval úctu k tejto dobrej Matke. Veľmi mu na tom záležalo, aby ju všetci uctili, najmä však jeho mladíci. Usiloval sa, aby mesiac máj, venovaný jej úcte, prežili čo najhorlivejšie. Istého dňa, stojac pri soche Panny Márie, takto im hovoril:

— Ktovie, či všetci dobre prežívajú mesiac Panny Marie. Keby sa tak ozvala táto socha, povedala by, že mnohí ho prežívajú dobre, sú horliví. Chvalabohu, týchto je mnoho, omnoho viac ako tých, čo len málo milujú túto dobrú Matku. Daktorí vykonajú i niečo dobré, ale málo. Dnes sú horliví, oduševnení a zajtra leniví, studení. Chceli by slúžiť dvom pánom. Niektorí neurobia nič dobré. V kostole nevyrušujú, ale ani sa nemodlia. Iní však idú v tejto vlažnosti ešte ďalej: Nielenže nerobia dobro, ale páchajú zlo. Keď ide o neposlušnosť, neberú si to veľmi k srdcu.

Panna Mária prvých povzbudzuje a sľubuje im veľku odmenu. Druhým hovorí: „Pracujte. Bojíte sa azda, že vám to hojne neodplatím?" Tretím hovorí skoro to isté, čo druhým: „Neochabujte, vytrvajte a budete spokojní." Posledným už nehovorí nič, obracia svoju tvár bokom, pozerajúc na svojho syna a prosí ho, aby im bol milosrdný.

Slová tohto svätca k mladíkom hodia sa i pre nás, aby sme sa nad nimi zamysleli a zistili, do ktorej skupiny patríme.

Na púť do Modranky.

Veriaci z Kopánky sa shromaždia 2. mája ráno o 6. hod. v hrubom kostole a tam sa zaradia do procesie. Na procesii účinkuje hudba našich oratoriánov.

Pobožnosť pri soche sv. Jána Nepomuckého

V predvečer sviatku sv. Jána Nepomuckého v sobotu 15. mája večer o 9. hod. bude pobožnosť pri novej soche sv. Jána Nepomuckého pri Bučianskom mýte.

Program:

1. Modlitba sv. ruženca;
2. Litánie a modlitby k sv. Jánovi;
3. Pieseň „Boha môjho vzývam" a iné;
4. Večerné modlitby;
5. Bozkávanie relikvie z tela sv. Jána.

Farský úrad na Kopánke.

Milujte Pannu Máriu, uctievajte si ju a slúžte jej; usilujte sa, aby ju poznali a ctili aj iní. Nielen že nezahynie ten, čo si uctieval túto Matku, ale môže s istotou dúfať, že ho bohato odmení.

Sv. Ján Bosco (M. B. V. 655).

»Ježiš nás neklamal: brány pekelné nepremôžu Cirkev. Hoci na ňu útočia, protirečia jej a prenasledujú ju, ona s jasnou dôverou koná poslanie, ktorým ju poveril jej božský zakladateľ. Veľmi šťastlivo to vystihol Páter Faber: „Dejiny Cirkvi sú samá víťazná porážka". Áno, naša Cirkev je ľudská, slabá, stále pred porážkou alebo po porážke, ale či nie je to čímsi božským, že vychádza víťazne zo všetkých porážok?«

Z knihy: Apoštol Peter od G. Chevrota.

Janko Kráľ v Trnave, 9. mája 1948 — saleziáni mesto.

Návštevníci divadla u saleziánov na ul. J. Hollého toho roku boli zaiste spokojní s bohatým programom a peknými výkonmi hercov z Bratislavy, Žiliny i výkonmi domácich. Na ukončenie divadelnej sezóny v škol. roku 1947/8 pripravili chovanci ústavu modernú hru JANKO KRÁĽOM. Je to rozprávka, v ktorej sa odzrkadľuje skutočný život. Cez prestávky spieva sbor sal. speváčkov. Chcete stráviť príjemný májový večer? Príďte sa podívať na Janka Kráľa! Predstavenia: o 15. a 20. hodine.

R. kat. cirkevná obec v Trnave má vo svojej správe

katolícky pohrebný ústav v Trnave

Vonkajší rámec pohrebu vybaví podľa želania pozostalých

Kancelária: Masarykova ulica 22. Telefon: 22-14.

Majiteľ, vydavateľ: Rímskokatolícky dekanský úrad pre obvod Trnava-mesto so sídlom v Trnave. Za redakciu zodpovedá Msgr. Dr. Ambróz Lazik. Tlačiareň: Spolok sv. Vojtecha. Časopis vychádza s povolením Apoštolskej administratúry v Trnave čís. 2578/944 a Okr. národného výboru v Trnave čís. 24336/1945. Redakcia-administrácia: Trnava, Seminárska ulica, číslo 4. Novinové výplatné povolené Pover. SNR pre pošty č. 72.634-I/1-1945.